

Με αφορμή το απόσπασμα «Ο δρόμος για τον παράδεισο είναι μακρύς» της Μαρούλας Κλιάφα και καθώς το λογοτεχνικό είδος στο οποίο ανήκει το κείμενο είναι το επιστολικό μυθιστόρημα, δόθηκε η εργασία:

«Γράψε κι εσύ μια επιστολή που την απευθύνεις σε κάποιο φίλο σου και μίλησέ του για τα προβλήματά σου».

Αθήνα, 14 Απριλίου 2001

Αγαπημένη μου φίλη, Ελένη

Τι κάνεις; Ελπίζω να είσαι καλά. Έχουμε ν? ανταλλάξουμε τα νέα μας πολύ καιρό. Θυμάσαι τη φίλη μου, τη Δήμητρα, που σου έλεγα; Αυτή, λοιπόν, κατάφερε να πάρει το πτυχίο των Αγγλικών. Είμαι πολύ χαρούμενη γι? αυτήν, γιατί προσπάθησε πολύ, αφού διάβαζε όλο αυτόν τον καιρό. Μακάρι να μπορούσα κι εγώ να πάω φροντιστήριο και να πάρω το πτυχίο, αλλά το οικονομικό πρόβλημα των γονιών μου δε μας το επιτρέπει. Το μαγαζάκι τους πάει από το κακό στο χειρότερο κι ο αδερφός μου παράτησε τις σπουδές του, για να βρει δουλειά και να τους βοηθήσει. Άμα μπορούσα να τους βοηθήσω κι εγώ με κάποιο τρόπο, θα το έκανα, αλλά πώς;

Όλοι ελπίζουμε για κάτι καλύτερο και πιστεύουμε πως θα συμβεί. Τώρα πλέον αγοράζουμε τ? απολύτως απαραίτητα κι αυτά με το ζόρι... ψωμί, γάλα, τυρί. Ρούχα δεν αγοράζουμε ούτε και παπούτσια. Φοράμε ό,τι βρίσκουμε κι ας μη μας αρέσουν. Οι γονείς μου, βέβαια, ποτέ δε μας μάθανε να ζούμε με πολλά και να τα βρίσκουμε όλα έτοιμα! Ίσα ίσα, ό,τι θέλαμε παλεύαμε και το παίρναμε.

Τώρα όμως θα πρέπει να σταματήσω το γράψιμο, γιατί θα πάω να βοηθήσω τη μαμά μου σε κάτι παραγγελίες. Γεια σου, λοιπόν!

Σου στέλνω πολλά φιλιά, η φίλη σου Όλγα.

Όλγα Πιαντιαρίδου, Α3